

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 7 lipca 2015 roku P. Z. wniósł o zasądzenie od (...) Spółki Akcyjnej V. (...) w W. kwoty 48.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 lutego 2015 roku do dnia zapłaty tytułem odszkodowania w związku z kradzieżą pojazdu marki B. (...) o numerze rejestracyjnym (...) oraz kwoty 2.982 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty tytułem zwrotu składki OC i AC za niewykorzystany okres ochrony ubezpieczeniowej. Nadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na pozew z dnia 17 sierpnia 2015 roku strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości, kwestionując powództwo tak co do zasady jak i wysokości. Nadto strona pozwana wniosła o zasądzenie, od powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, kosztów korespondencji i opłat kancelaryjnych za protokoły rozpraw poniesionych w sprawie przez pozwanego.

Wyrokiem z dnia 28 czerwca 2018r. Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi zasądził od (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. na rzecz P. Z. kwotę:

- a. 41.411 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22 stycznia 2015r. do dnia zapłaty,
- b. 2.982 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 lipca 2015r., do dnia zapłaty,
- c. 5637,29 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

W pozostałym zakresie Sąd I instancji oddalił powództwo.

Sąd I instancji obciążył tytułem tymczasowo wyłożonych wydatków na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi powoda kwotą 95,48 zł zaś stronę pozwaną kwotą 638,99 zł.

Strona pozwana wniosła apelację od powyższego wyroku w punkcie 1a – w zakresie zasądzającym od pozwanego na rzecz powoda odszkodowania w wysokości przenoszącej kwotę 36.749 zł tj. co do kwoty 4662 zł wraz z ustawowym odsetkami od tej kwoty od dnia 22 stycznia 2015r.

b. co do punktu 1a w części zasądzającej ustawowe odsetki za opóźnienie od dnia 22 stycznia 2015r. do dnia 22 lutego 2015r. tj. co do kwoty 257,75 zł

c. w konsekwencji powyższego strona pozwana zaskarżyła także rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów zawarte w punkcie 1c oraz rozstrzygnięcie w zakresie obciążenia pozwanego nieuiszczonymi kosztami sądowymi.

Skarżąca zarzuciła rozstrzygnięciu:

1. naruszenia przepisów prawa procesowego tj:

a. art. 321 § 1 k.p.c. Poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 41411 zł od dnia 22 stycznia 2015r., podczas gdy powód pozwem z dnia 15 czerwca 2015r. wniósł o zasądzenie należności głównej z ustawowymi odsetkami od dnia 15 lutego 2015r., w tym zakresie Sąd I instancji rozstrzygnął ponad żądanie pozwu;

B.. (...) § 1 K.p.c. Poprzez przekroczenie przez Sąd granic swobodnej oceny dowodów, a w konsekwencji dokonanie ustaleń oczywiście sprzecznych z zebrany w sprawie materiałem dowodnym – Sąd przy ustaleniu należnego powodowi odszkodowania bezpodstawnie nie wziął pod uwagę wniosków opinii biegłego sądowego w zakresie, w jakim biegły uznał, że w niniejszej sprawie w zakresie wyliczenia wartości pojazdu należy zastosować zarówno korekty

dotądnie jak i ujemne. Sąd nie wziął pod uwagę, że biegły w wydanej opinii zastosował instrukcję określenia wartości pojazdów nr (...), zatwierdzoną w dniu 4 grudnia 2004r. uchwałą Prezydium Rady Naczelnej do Stosowania w Stowarzyszeniu (...) i ruchu Drogowego, zgodnie, z którą powyżej wskazane korekty należy zadawać automatycznie w każdej sprawie. Sąd uwzględnił zadane przez biegłego korekty dodatnie, zwiększające wartość pojazdu. Powyższe ustalenia w konsekwencji doprowadziły do uznania przez Sąd, iż wartość pojazdu w dniu szkody wynosiła 41.411 zł, gdy prawidłowa wartość pojazdu z uwzględnieniem korekt ujemnych wynosiła 36.449Zł;

- art. 278 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. poprzez ich błędną wykładnię i w konsekwencji nieuzasadnione pominięcie niektórych wniosków płynących z opinii biegłego i niezastosowanie ujemnych korekt za indywidualny zakup pojazdu za granicą oraz za krótką ważność dopuszczenia pojazdu do ruchu;

2. przepisów prawa materialnego, tj.

a. art. 817 § 1 k.c. w zw. z art. 481 § 1 i 2 k.c. poprzez jego niezastosowanie i w konsekwencji błędne uznanie, że odsetki od zasadzonej należności głównej przysługują pozwanego od dnia następującego po dniu zgłoszeniu szkody t, 22 stycznia 2015r.;

b. art. 805 § 2 pkt 1 w zw. z art. 824 ¹§ 1 k.c. – poprzez zasądzenie na rzecz powoda kwoty odszkodowania przewyższającą rzeczywistą wartość szkody – a co za tym idzie wysokość przekraczającą zakres odpowiedzialności pozwanego.

W konkluzji skarżący wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie 1a. poprzez zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda kwoty 36.749 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 23 lutego 2015r. do dnia zapłaty;

2. zmianę rozstrzygnięcia o kosztach procesu zawartego w punkcie 1c oraz 3;

3. zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej kosztów postępowania apelacyjnego.

Na rozprawie w dniu 6 czerwca 2019r. pełnomocnik powoda wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od pozwanego ani rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest uzasadniona jedynie w zakresie rozstrzygnięcia, co do daty początkowej biegu odsetek ustawowych za opóźnienie, zawartego w punkcie 1a. wyroku. W tym zakresie zarzut naruszenia art. 321 § 1 k.p.c. jak również art. 817 § 1 k.c. w zw. z art. 481 § 1 i 2 k.c. był uzasadniony.

W pozwie powód zgłosił żądanie zasądzenia kwoty 48.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 lutego 2015r. do dnia zapłaty. Sąd I instancji uwzględniając żądanie odsetek za opóźnienie od dnia 22 stycznia 2015r. w zakresie zasądzonych odszkodowania, w istocie wyszedł ponad żądanie pozwu.

Nadto, jak wynika z zebranego sprawie materiału dowodowego, powód w dniu 22 stycznia 2015r. zgłosił szkodę pozwanemu, któremu jako ubezpieczycielowi przysługiwał ustawowy 30 dniowy termin na przeprowadzenie postępowania likwidacyjnego i wypłatę odszkodowania (art. 817 § 1 k.c.). Zatem, odsetki ustawowo za opóźnienie w zakresie wypłaty odszkodowania należne były powodowi od dnia 23 lutego 2015r. – tj. po upływie terminu do przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego.

W tym stanie rzeczy, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok w zakresie ustalenie daty początkowej biegu odsetek ustawowych od zasądzonych odszkodowania w punkcie 1a wyroku.

W pozostałym zakresie apelacja nie jest zasadna.

Bezzasadne są zarzuty naruszenia przez Sąd I instancji przepisów prawa procesowego w szczególności art. 233 § 1 k.p.c. i art. 278 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c.

Wbrew zarzutom skarżącego podniesionym apelacji, Sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń stanu faktycznego, znajdujących pełne oparcie w zebranych w sprawie materiale dowodowym i trafnie określił konsekwencje prawne z nich wynikające.

Ustalenia stanu faktycznego poczynione przez Sąd I instancji Sąd Okręgowy przyjmuje za własne bez konieczności ponownego ich przytaczania.

Jak wynika z materiału dowodowego zebranego w sprawie, powód w dniu 16 września 2014r. zawarł ze stroną pozwaną umowę ubezpieczenia AC samochodu marki B., przy czym suma ubezpieczenia na dzień zawarcia umowy została określona na kwotę 48.000 zł. i od tej sumy ubezpieczenia została pobrana od powoda składka.

Kradzież pojazdu nastąpił w styczniu 2015r., – zatem 4 miesiące po zawarciu umowy ubezpieczenia.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd I instancji prawidłowo ustalił wysokość szkody powoda odwołując się w tym zakresie do opinii biegłego, który wyliczył wartość bazową pojazdu na kwotę 36.100,00 zł oraz wskazał wartość korekty dodatniej na kwotę 5.011,00 zł za dodatkowe wyposażenie, na które złożyły się automatyczna skrzynia biegów, aluminiowe felgi, klimatyzacja, komputer pokładowy, lakier metalik, skórzana tapicerka, zamontowany na stałe sprzęt audio, poduszka powietrzna, klimat ronić, dvd, kierownica wielofunkcyjna, siedzenia z elektryczną pamięcią, elektryczne zagłówki, dzielona kanapa, szyberdach, czujniki cofania.

Zgodzić należy się z Sądem I instancji i w tym zakresie, że w rozpoznawanej sprawie nie zachodził potrzeba zastosowania przedstawionych przez biegłego wyliczeń w zakresie ujemnej korekty za krótką ważność dopuszczenia pojazdu do ruchu oraz ujemnej korekty za indywidualny zakup pojazdu za granicą.

W tym miejscu wypada zauważyć, że opinia biegłego ma jedynie pomóc sądowi w ustaleniu prawidłowej wysokości szkody, to do sądu należy – w oparciu o całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego - ustalenie wysokości szkody.

Rację ma Sąd I instancji, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwolił na poczynienie ustaleń, że stan techniczny pojazdu w dacie jego kradzieży, to jest w dniu 15 stycznia 2015 roku, wskazywał na konieczność wykonania w nim napraw, wymiany części, tym samym, że z uwagi na bliskość badania diagnostycznego, w związku z kończącą się w dniu 15 lutego 2015 roku ważnością dopuszczenia pojazdu do ruchu, jego stan techniczny uzasadniał zastosowania ujemnej korekty wartości pojazdu.

Zasadnie także Sąd I instancji nie uwzględnił korekty ujemnej za indywidualny zakup pojazd za granicą.

Zdaniem Sądu Okręgowego, sam fakt indywidualnego sprowadzenia i zakupu pojazdu za granicą, nie przesądza w każdym przypadku o niskiej wiarygodności dokumentacji i wysokim zagrożeniu nielegalnego pochodzenia, nieznanym charakterem wcześniejszej eksploatacji.

Nadto, strona pozwana zawierając z powodem umowę ubezpieczenia na cztery miesiące przed szkodą nie wskazywała, że fakt sprowadzenia pojazdy z zagranicy przez powoda powinien skutkować obniżeniem sumy ubezpieczenia, bo okoliczność ta mogłaby mieć wpływ na ustalenie wysokość ewentualnego odszkodowania. Strona pozwana zawierając z powodem umowę ubezpieczenia AC przedmiotowego pojazdu nie miała zastrzeżeń co do wiarygodności dokumentacji przedstawionej przez powoda przy zawarciu umowy ubezpieczenia.

W tym stanie rzeczy w ocenie Sądu Okręgowego, w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, uwzględnienie przy ustaleniu należnego powodowi odszkodowania ujemnych korekt wartości z uwagi na bliski termin badań technicznych oraz fakt sprowadzenia pojazdu z zagranicy byłoby bezzasadne.

Mając na uwadze powyższe, zdaniem Sądu Okręgowego, brak jest podstaw do stawiania Sądowi I instancji zarzutu naruszenia art.805 § 2 pkt 1 w zw. z art. 824¹§ 1 k.c. , suma ubezpieczenia w rozpoznawanej sprawie została określona na kwotę 48.000 zł, zaś wartość samochodu, czyli wysokość szkody została określona na kwotę 41.411 złotych, zatem należne powodowi odszkodowanie nie przewyższa sumy ubezpieczenia i odpowiada wartości pojazdu.

W tym stanie rzeczy, Sąd Okręgowy oddalił apelację jako bezzasadną na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 100 zd.2 z uwagi na to, że apelacja została uwzględniona jedynie w niewielkiej części w zakresie ustalenia daty początkowej biegu odsetek ustawowych za opóźnienie (5 % wartości przedmiotu zaskarżenia) obciążył stronę pozwaną kosztami zastępstwa procesowego powoda w postępowaniu apelacyjnym w wysokości 450 złotych wynikającej z § 2 pkt 3 w zw. z § 10 ust. 1 pkt1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz.1800 ze zm.).